

V. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors
Dóminus. **R.** Amen.

V. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei
requiéscant in pace. **R.** Amen.

CAPUT 4.

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus curæ suæ commissis ægotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat: idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admo- neant, cum aliquem in parochia sua ægotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

2. Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis, ægotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

3. Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana caritate præditos.

4. Ægotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

5. Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

6. In primis autem spiritualem ægotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

7. Accedat autem ad ægotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

8. Deinde qua par est prudentia et caritate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expi- atos fuisse.

9. Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægotato suadeat, vel adhibeat, quod in detri- mentum animæ convertatur.

10. Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propin- quorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

11. Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponenda- que æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provo- cantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privata, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impe- trandam pro salute miseri decumbentis.

12. Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationi- bus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

13. Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua fre- quenter adspargatur.

14. Proponet etiam ægotanti, prout ejus conditio feret, ali- quas breves Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes: præ-

sertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum fidei, vel passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

15. Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

16. Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

17. Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

18. *Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.*

19. Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

20. Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum adspargat Aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Adspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus (pag. 92), vel Psalmum Qui hábitat, etc. (pag. 111), cum Glória Patri, in fine. Postea dicat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimici.

V. Dóminus opem ferat illi.

R. Super lectum dolóris ejus.

V. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecationem nostram; ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxilií tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræséntári mereátur.

Concède hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super te, et máneat semper. **R.** Amen.

Deinde adspargat eum Aqua benedicta.

21. Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Ps. 6. **D**ómine, ne in furóre tuo. (pag. 92), in fine Glória Patri.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Mat-thæum. **R.** Glória tibi, Dómine.

22. Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

23. Si autem fuerit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliiis servetur.

Matth. 8.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israél. Dico autem vobis, quod multi ab oriénte, et occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, salus æténa credéntium, exaúdi nos pro infirmo fámulo tuo **N.**, pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxiliúm:

ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleráverunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum. **R.** Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, apparuit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia

Benedicám Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Glória Patri.

eſciant: linguis loquuntur novis: serpentes tollent: et si mortiferum quid biberint, non eis nocēbit: super ægros manus impōnent, et bene habebunt.

Orémus.

Oratio.

Virtutum cœlestium Deus, qui ab humanis corporibus omnem languorem, et omnem infirmitatem præcepti tui potestate depellis: adesto propitius huic famulo tuo **N.**, ut fugatis infirmitatibus, et viribus receptis, nomen sanctum tuum, instaurata protinus sanitate, benedicat. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Psalmus 19.

Exaudi te Dominus in die tribulationis: * protēgat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætābimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dominus omnes peti-

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sequentia sancti Evangelii secundum Lucam. **R.** Glória tibi, Domine.

Luc. 4. g.

In illo tempore: Surgens Jesus de synagoga, introivit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: et rogaverunt illum pro ea. Et stans super illam, imperavit febr-

tionem tuam: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de celo sancto suo: * in potentatibus salutis dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem sursum et erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Glória Patri.

et dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis. Cum autem sol occidisset, omnes, qui habebant infirmos variis languoribus, ducēbant illos ad eum. At ille singulis manus impōnens, curabat eos.

Orémus.

Oratio.

Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui fragilitatem humanæ conditionis, infusa virtutis tuæ dignatione, confirmas, ut salutaribus remediis pietatis tuæ corpora nostra et mentes vegetentur, super hunc famulum tuum propitius intēde: ut omni necessitate corporeæ infirmitatis exclusa, grātia in eo pristinae sanitatis perfecte reparetur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 85.

Inclina Domine aurem tuam, et exaudi me: * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam: * et intēde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te: * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis, Domine: * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient et adorabunt coram te, Domine: * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua: * lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo: * et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me: * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quasi erunt animam meam: * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors: * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. **R.** Glória tibi, Dómine.

Joann. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et adscéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórú, claudórum, aridórum expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscinam: et movebátur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidisset Jesus jacéntem, et cognovisset quia multum jam tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscinam: dum vénio enim ego, álius ante me descendit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille

homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus.

Oratio.

Réspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatióibus emendátus, contínuo se sentiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altissimi, * in protectiõe Dei cœli commorábitur.

Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te vérítas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrso, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altissimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatiõe, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Orémus.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fá-
muli tui propítius réspice; atque ad protegén-
dum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per
Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

24. Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram
manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habé-
bunt. Jesus Mariæ Filius, mundi salus, et Dómi-
nus, méritis et intercessióne sanctórum Apostoló-
rum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum,
sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat **V.** Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Inítium sancti Evangélii secúndum Joán-
nem. **R.** Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípío erat Verbum, et Verbum erat
apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat
in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta
sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est,
in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux
in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehen-
dérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat
Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium
perhiberet de lúmine, ut omnes créderent per
illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium per-
hiberet de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat
omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In
mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et
mundus eum non cognóvit. In própria venit, et
sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepé-
runt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his,
qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguíni-
bus, neque ex voluntáte carnis, neque ex volun-

táte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum
caro factum est, et habitávit in nobis: et vídi-
mus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre,
plenum grátiae, et veritátis. **R.** Deo grátias.

25. Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et
Fílii, et Spírítus sancti, descéndat super te, et
máneat semper. **R.** Amen.

Deinde adspergat eum aqua benedicta.

26. Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Pre-
ces et Orationes prædictæ dicantur super eos in numero plurali.
Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

CAPUT 5.

MODUS JUVANDI MORIENTES.

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visi-
tabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet: mone-
bitque instante periculo se confestim vocari, ut in tem-
pore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico,
et sacra Uctione adhibita, si periculum immineat, statim commen-
dationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus
suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire
judicaverit, pro conditione personæ.

2. Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate con-
cessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque,
quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde
sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

3. Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget,
eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta
Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa cle-
mentia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et
per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æter-
nam consecuturum.

Ut toto corde diligit et maxime diligere cupiat Dominum
Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.